

Gefle Dagblad

Utskriftsvänlig version | TISDAG 26 JUNI 2007

Babyboom:

Det enda han vill är att träffa sin dotter

PUBLICERAD: [07-06-18]

GÄVLE Dagens pappor tar ansvar för sina barn på ett sätt som deras fäder inte gjorde före dem.

Men lagen ser fortfarande föräldraskapet som något som är kvinnornas område. Robert Larsson har kämpat i uppförsbacke i flera år för att ge sin dotter rätten till hennes pappa. I våras drog han igång en lokalavdelning av Föräldra-Jouren.

Robert Larsson säger att pappor automatiskt hamnar i underläge i vårdnadstvister. Foto: Leif Jäderberg

- Pappor diskrimineras i vårdnadstvister och i frågor om barn över huvud taget, säger han. Han har sin egen historia, och den är också anledningen till att han gått med i foraldras-jouren.se, ett forum på nätet och nu även en förening där han är med i styrelsen.
- Jag ville göra något för alla föräldrar, oftast är det pappor, som kämpar och slår skallarna blodiga för att få träffa sina barn utan att någon lyssnar på dem. Det är väldigt jobbigt och jag hade själv önskat att jag hade haft någon att prata med, någonstans att vända mig, säger han.

Responserna kom snabbt och var nästan överväldigande.

- På forumet är det flera hundra som går in. Vi är lite stolta över att det är 55 procent kvinnor. Naturligtvis är det en hel del bitterhet som vädras, män som har ett kvinnohat och kvinnor som föraktar män, som tar chansen. Vi gör vad vi kan för att tona ner sånt och försöka få dem att se till barnets bästa i stället, men det är svårt ibland, säger Robert. Många mor- och farföräldrar går in på forumet.
- Det är en grupp man lätt glömmer bort, det är svårt att inte få träffa sitt barnbarn.

I de allra flesta vårdnadstvister är det mamman som får vårdnaden. En gemensam vårdnad kan sedan ett år tillbaka upphävas bara genom att den ena föräldern, oftast mamman, hävdar att föräldrarna inte kan samarbeta.

- Pappor har bara automatiskt vårdnadsansvar om de är gifta med mamman. Är man enbart sambo, måste kvinnan godkänna pappan för att han ska få gemensam vårdnad tillsammans med mamman. Barnbidraget tillfaller också alltid mamman, oavsett var barnet bor. Han är noga med understryka att han inte vill sätta åt alla mammor.
- Jag pratar inte om de fall där ena föräldern är våldsam eller så. Självklart måste man skydda barnet om det finns skäl till det, men ibland måste man fråga sig vad det är man säger sig skydda barnet från. Han säger att pappor automatiskt hamnar i underläge i vårdnadstvister, att de måste försvara sig, ofta mot falska anklagelser.
- Jag kan inte förstå att det inte är straffbart att falskt anklaga en annan för allvarliga brott som misshandel eller övergrepp.

När han separerade från mamman till sin dotter hade de gemensam vårdnad. Men Robert ville ha mer umgänge än varannan helg, som mamman gick med på, och var beredd att ta strid. Då anklagades han för allvarliga brott av mamman. Socialtjänst och polis inledde

utredningar. Han förlorade den gemensamma vårdnaden. Allt umgänge med dottern stoppades.

- 227 dygn, säger han och blir sedan tyst.

Så lång tid dröjde det innan han träffa dottern igen. Utredningarna var klara, det fanns inget som kunde stödja mammans anklagelser.

- Bara sådär. Så enkelt är det att bara stänga ute en förälder från ett barns liv. Under den här tiden hade jag inga bilder på min dotter, ingenting sånt. Det var då den här tatueringen kom till, säger han och visar sin ena axel där dotterns namn står.

- Jag ville ha henne med mig jämt, överallt.

Han berättar om möten inför förhandlingar.

- Du ser ju hur jag ser ut; två meter lång och hundra kilo tung med rakat huvud. Jag sitter där med min advokat när mamman kommer in med sin advokat och en kvinnojourskvinna som håller henne i handen. Hon lägger upp en stor bild på dottern på bordet och fäller en tår. Då är det kört för en sån som jag. Det spelar ingen roll att jag är from som ett lamm.

Han berättar om dagen då han fick träffa dottern igen, dag 228.

- Det var den 18 december och det var 18 grader kallt ute. Hon kom med en kontaktperson och fick stanna i två timmar.

Sedan dess har umgänget utökats.

- Det var svårt i början. Hon hann bara innanför dörren här och sen skulle hon åka igen och då ville hon inte det, vi hade ju inte hunnit göra nånting tillsammans.

I dag är dottern sex år och är ofta hos pappa. Robert visar hennes rum där han fixat mysiga vrår och roliga detaljer. Bland annat hänger ett nät från taket som är fäst i våningssängen, som han också byggt. Mjukisdjur och annat "klättrar" i nätet.

- Det är lite roligt, men det är också ett rejält nät så att hon inte kan ramla ur sängen. Det är jag som syr gardiner och sånt här i familjen. Den här ryggsäcken, till exempel, sydde jag av ett par jeans, säger han och visar.

I dag är en riktigt bra dag. Halv fem ska han hämta henne. Sen har de sommarlov.

- Vi ska leka i kojans, fiska och en massa annat. I fyra veckor, säger han och ler.

Sofia Öhlander
sofia.ohlander@gd.se

Stäng fönstret! (utskriftsversionen öppnades i nytt fönster)